

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce: **Z. N.**, zast. Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 6, Ostrava, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje**, se sídlem U Výstaviště 18, Přerov, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 5. 2019, čj. KRPM-52322-47/ČJ-2019-140022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 27. 6. 2019, čj. 72 A 23/2019-19,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 27. 6. 2019, čj. 72 A 23/2019-19, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

[1] V záhlaví citovaným rozhodnutím žalovaná podle § 129 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) prodloužila zajištění žalobce o 22 dnů (do 14. 6. 2019).

[2] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci se žalobce domáhal přezkoumání citovaného rozhodnutí žalované. Krajský soud podanou žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť podle něj neobsahovala žádný žalobní bod a žalobce ani přes výzvu soudu k jejímu doplnění vady neodstranil. Podle krajského soudu se jednalo o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení.

II.

Argumenty kasační stížnosti

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost co do obsahu opřel o důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[4] Stěžovatel namítl, že krajský soud neměl žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť v případě, že žaloba neobsahovala žádný žalobní bod, nejednalo se o nedostatek podmínek řízení, ale o absenci zvláštních náležitostí žaloby. Napadené usnesení o ustanovení zástupce bylo stěžovateli doručováno prostřednictvím vyvěšení na úřední desce, kde bylo vyvěšeno dne 19. 6. 2019; v souladu s ustanovením § 50 odst. 2 o. s. ř. tedy mohlo být usnesení stěžovateli doručeno nejdříve desátým dnem po vyvěšení; od tohoto dne mohla běžet lhůta k doplnění žaloby. Před nabytím právní moci usnesení o ustanovení zástupce tak nebylo možné žalobu odmítnout pro neuplatnění alespoň jednoho projednatelného bodu již s ohledem na to, že neskončila doba pro doplnění samotné žaloby.

III.

Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[5] Nejvyšší správní soud nenalezl žádné formální vady či překážky projednatelnosti kasační stížnosti, a proto přezkoumal jí napadené usnesení krajského soudu v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí či jemu předcházející řízení netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Kasační stížnost je důvodná.

[7] Stěžovatel v kasační stížnosti namítal, že mu nebylo řádně doručeno usnesení ze dne 18. 6. 2019, čj. 72 A 23/2019-15, a nebyla mu tedy dána možnost odstranit vady podání. Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že stěžovatel podal dne 14. 6. 2019 (poslední den lhůty) k poštovní přepravě žalobu, která neobsahovala žádný žalobní bod; současně s podáním žaloby požádal o ustanovení právního zástupce. Usnesením ze dne 18. 6. 2019 krajský soud přiznal stěžovateli úplné osvobození od soudních poplatků a ustanovil mu zástupcem Mgr. Ladislava Bártu. Zároveň stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho dne od doručení usnesení doplnil a upřesnil své podání. Krajský soud zaslal usnesení o ustanovení advokáta a vyzývající žalobce k doplnění žaloby do datové schránky ustanoveného zástupce Mgr. Ladislava Bártu dne 19. 6. 2019. Datová zpráva byla téhož dne doručena. Krajský soud současně zaslal citované usnesení také prostřednictvím poštovní přepravy žalobci. Protože žalobce nebyl zastížen a nebylo možné mu zanechat výzvu k vyzvednutí zásilky, byla zásilka doručena zpět krajskému soudu. Krajský soud usnesením ze dne 27. 6. 2019, čj. 72 A 23/2019-19, rozhodl, že se žaloba odmítá pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení.

[8] Ze soudního spisu je tedy zjevné, že krajský soud nevyčkal doručení usnesení ze dne 18. 6. 2019 stěžovateli, ale vycházel pouze z toho, že citované usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele.

[9] Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. počíná běžet lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu „počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle bodin.“ Počátkem lhůty pro doplnění žaloby byl dle výroku usnesení krajského soudu čj. 72 A 23/2019-15, okamžik doručení tohoto usnesení, tedy okamžik jeho doručení stěžovateli a ustanovenému zástupci (§ 55 odst. 5 ve spojení s § 54 odst. 5 s. ř. s.), neboť jak stěžovatel, tak jemu ustanovený zástupce, byli v této části řízení jeho účastníky. Jelikož krajský soud nevyčkal doručení posledně citovaného usnesení stěžovateli, upřel mu možnost na podané usnesení ve zbylém čase pro doplnění žaloby reagovat. Z konstantní judikatury

pokračování

zdejšího soudu plyne, že žádostí o ustanovení zástupce staví běh lhůty k podání žaloby. Je pravda, že usnesení o ustanovení zástupce s výzvou k odstranění vad žaloby je zpravidla doručeno do datové schránky zástupce dříve, než je doručeno žalobci; ustanovenému zástupci tak dává prostor před nabytím právní moci usnesení v této „prodloužené“ lhůtě žalobu doplnit. To sice může vést ke zneužívání, avšak nelze akceptovat výklad, podle kterého by se lhůta pro doplnění odvíjela již a jen od doručení usnesení o ustanovení zástupce obsahující výzvu k doplnění žaloby toliko ustanovenému zástupci, aniž by se měl možnost ten, komu byl zástupce ustanoven, s tímto usnesením seznámit. To již proto, že před doručením takového usnesení není jisté, zda vůbec bude požadovaný zástupce ustanoven.

[10] Rozhodnutí o ustanovení právního zástupce nabývá právní moci dnem, kdy bylo doručeno jak zástupci, tak zastoupenému.

[11] Nejvyšší správní soud přisvědčil také námitce stěžovatele, podle níž postupoval krajský soud vadně, pokud žalobu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nejvyšší správní soud v této otázce poukazuje zejména na rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, čj. 3 Azs 66/2017-31, a také na něj navazující judikaturu, z níž je patrné, že na absenci žalobních bodů v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nelze pohlížet jako na nedostatek podmínky řízení ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Absence žalobních bodů dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je vadou podání a její neodstranění má za důsledek odmítnutí žaloby podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

IV.

Závěr a náklady řízení

[12] Pro uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost důvodnou, a proto jí napadené rozhodnutí podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[13] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. srpna 2019

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu